

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

**Letnik 31, št. 11
NOVEMBER 2011**

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ **MOLITVENI NOVEMBER**
- ⇒ **SKAVTI**
- ⇒ **OBLETNICE**
- ⇒ **POGOVOR Z NADŠKOFOM**

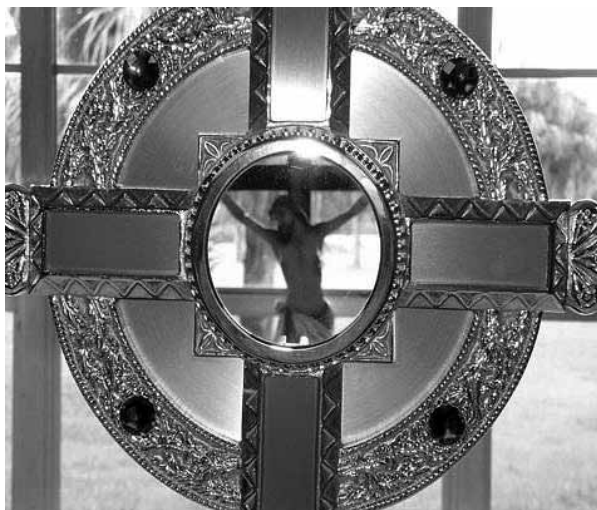
NOVEMBER – MESEC ZA NOTRANJO ZBRANOST

Čeprav pred mesecem novembrom pomaknemo uro nazaj, je vseeno dan mrakoben in kratek ter večeri dolgi primerni za notranjo zbranost in povezovanje v družini ob pogovoru in molitvi.

V mesecu novembru, natančneje 21. novembra, je v naši župniji tudi celodnevno čaščenje, ko se župnija zbira ves dan pred Najsvetejšim. Letos bo sklep čaščenja vodil upokojeni nadškof Alojz Uran. Lepo vabljeni k čaščenju, da bomo tako poglobili osebni in prijateljski odnos z Jezusom Kri-

stusom, ki je trajno med nami pod podobo kruha v tabernaklju.

Ta čas tudi več mislimo in molimo za rajne, s katerimi smo živeli skupaj in so pred nami odšli k Bogu ter nas čakajo, da se spet srečamo in bomo v polnosti medsebojnih odnosov z njimi in z Bogom. Čim starejši sem, bolj pogosto mislim na ljudi, ne samo na družinske člane, pač pa tudi na sosede in znance, s katerimi smo skupaj preživljali čas, ki ga nam je naklonil Bog. Med sosedi je bilo marsikaj, kar nas je razdvajalo, toda

sedaj, ko smo ločeni s pragom večnosti, nam ta nasprotja postajajo v luči večnosti drobne nepomembne malenkosti, čeprav se nam je takrat zdelo kot nepremagljiva ovira. Tudi to spoznanje je milost, zato se pogosto spominjam sosedov od otroštva do današnjih dni in zanje molim.

Kot duhovnik sem v štiridesetih letih pospremil v večnost že okrog 1.200 ljudi, katerim sem bil duhovni pastir in tudi zanje molim. Nekateri so bili bolj odprti Bogu, nekateri manj, to ve le Bog, zato to sodbo prepustimo Njemu, ki nam vidi v srce. Tudi devet mojih sošolcev, ki smo

peli novo mašo 1972 je že v večnosti. Vse to mi govori, da bom tudi sam kmalu med njimi, zato mi je Jezusova beseda: BODITE VEDNO PRIPRAVLJENI, velika spodbuda, da preživljam svoje življenje tudi z mislijo na Jezusove besede, ki me učijo živeti tudi današnji čas.

Stari duhovni vzgojitelji so pogosto poudarjali: SPOMINJAJ SE SMRTI IN VEKOMAJ NE BOŠ GREŠIL.

Tudi Jezus je močno živel to dimenzijo življenja, zato je rekel, »v Jeruzalem gremo tam bo Sin človekov izdan v roke velikim duhovnikom in

pismoukom, ki ga bodo umorili, toda tretji dan bo vstal«. Najbrž se našemu srcu to upira, kot se je upiralo apostolu Petru, to pa zato, ker mislimo po človeško in ne po Božje.

Naj nam v mesecu novembru Bog pomaga, da se bo naše mišljenje, govorjenje in delovanje bolj skladalo z Božjim – Jezusovim načrtom. Tako bomo mogli že sedaj živeti velikonočno skrivnost – prehod iz smrti v življenje, iz teme v luč in časnega življenja v večno.

*Z vami na tej poti
spreobrnjenja –
župnik Janez.*

»Z GLAVO V NARAVO«

V soboto, 15. oktobra 2011 se je začel že 14. dnevno-nočni orientacijski izziv JAKEC, ki je potekal vse do nedelje 16. oktobra 2011. Izziv je potekal na območju logaške občine, udeležilo pa se ga je okoli 700 skavtinj

in skavtov, starih od 11 let naprej iz cele Slovenije. Udeleženci so na orientacijskem tekmovanju tekmovali v štirih kategorijah; IV (11–15 let), PP (15–21 let), JAKEC (od 15 let naprej) in JAKEC² (od 15 let naprej- najtežja

kategorija).

Čez celotno soboto so potekale delavnice, ki so skavtom puščale igrivosti, veliko globokega razmišljanja in spoznavanja Svetega pisma. Preden se je vsaka ekipa, ki je štela pet članov, podala

na pot, je moral vsak član ekipe prispevati nekaj svojega znanja pri reševanju testov o orientaciji. Nato je vsaka ekipa dobila svoj zemljevid in še praktično preizkusila svoje znanje s pomočjo kompasa. Skavtinje in skavti so odšli na pot z namenom, da bi poiskali žive in mrtve točke. Na poti so udeležence čakale mrtve in žive točke, na katerih so jih čakale različne preizkušnje; od poti preživetja, do pajkove

mreže, postavljanja domin, molže in hodulj. Vsaka opravljena naloga je ekipi prinesla ustrezno število točk.

V nedeljo smo dan začeli z zajtrkom, nato pa je sledila sveta maša, ki jo je daroval duhovnik in skavt Simon Kvaternik. Po skavtski maši so sledile zahvale, nato pa razglasitev zmagovalcev in podelitev nagrad najboljšim ekipam. Udeleženci so domov odšli nasmejanih obrazov in lepih spominov

na še en orientacijski, pustolovski izziv.

Geslo letošnjega izziva je bilo »Z glavo v naravo«. Eden izmed skavtskih zakonov pravi: »Skavt spoštuje naravo in v njej vidi božje delo.« Tako smo si tudi mi in si še bomo prizadevali, da bi ohranili naravo ter vse, kar v njej prebiva, saj jo je Bog ustvaril z namenom, da bi se v njej počutili sprejete, ljubljene ter bili srečni.

»Logaški organizatorji Jakca 2011 ter njihova pomoč iz drugih stegov.«

ODMEV NA SREČANJE ZAKONCEV OKROGLIH OBLETNIC

V nedeljo, 16. oktobra 2011 smo tudi v naši dolenjeloški farni skupnosti doživeli prijetno srečanje posvečeno obletnici porok.

Izmed več kot osemdesetimi vabljenimi so se vabilu župnije odzvali številni s pet, deset, petnajst, dvajset, petindvajset, trideset, petintrideset, štirideset, petinštirideset, pa vse do tistih s petdesetletnim »stažem«. Štirje pari s petinpetdesetletno obljubo zvestobe drug drugemu med katerimi so Moljk Matilda in Štefan, Korenč Anica in Karel, Jerina Lučka in Jože so prejeli posebni blagoslov iz rok našega dušnega pastirja gospoda Janeza Kompareta. Veselo je bilo tudi na družabnem srečanju po sveti maši v dvorani novega Medgeneracijskega doma in župnik Janez tudi tokrat ni pozabil harmonike.

Slovesen je bil ves ta obred. Vsaj vsem slavlencem in nekaterim družinam z

otroki, še posebej je bil to lep, dragocen spomin in opomin na vse, kar vsaki zakonski skupnosti prinaša obljuba, dana pred oltarjem duhovnikom in Bogom. Marsikdo je sam zase razmišljal tudi o potrebnem potrpežljivem sprejemanju drugega z vsemi značajskimi posebnostmi in o potrebni strpnostmi v družini, do vseh okoli sebe in zaupanju v Boga, ki nas vodi na tej poti.

Danes se mnogi še posebno mladim ob takem slavlju vsiljuje misel, naj bi dejansko sklenili zakon ali pa raje živeli partnersko življenje v bolj ali manj ohlapni zvezi. Tudi pri nas ta »modernizem« osvaja mnoge sredine, še posebno tiste, ki živijo v razslojenih pa gmotno močnejših sredinah.

Propad vrednot gre tako daleč, da v posameznih okoljih že narekujejo podcenjujoč odnos do tistih članov naše družbe, ki ostajajo zvesti »starim«

vrednotam, na katerih še sloni naša družina in družba.

Pa vendar je treba reči (povzemam besede Karla Josepha Ratzingerja, *Vera in življenje v našem času*, Ljubljana 2003, str. 324–325), da dostojanstvu človeškega življenja ustreza samo resnično trden prostor zvestobe, ne le z ozirom na medsebojno odgovornost partnerjev, temveč tudi glede odgovornosti do prihodnosti do otrok, ki iz zveze izhajajo. V tem smislu zakon nikoli ni le zasebna zadeva, temveč ima javen, socialni značaj.

Drugi vidik, ki ga moramo upoštevati, pa je naslednji: kjer koli se dva človeka dasta drug drugemu in skupaj podarita življenje otrokom, gre tudi za stik s svetim, z misterijem človeškosti, ki pač presega goli okvir razpolaganja posameznika s samim seboj.

Zato je sožitje med moškim in žen-

ske vključeno tudi v religioznost, svetost, odgovornost pred Bogom, še zapiše Joseph Ratzinger.

Družba je za vsakega človeka zelo pomembna. V njej se nauči najpomembnejših stvari, ki ga spremljajo vse življenje. V svojih družinah moramo drug drugemu izkazovati spoštovanje in ljubezen je v dodatku *Muslim iz Svetega pisma za vsak dan, Celje* 1999, zapisal Matej Pavlič. Tudi taka in podobna razmišljanja so lahko snov za morebitno poglabljeno molitev.

Pavel Mihevc

»IMELA SVA OBLETNICO«

Nekaj dni pred sveto mašo naju je s svojim obiskom prijateljsko presenetil prijatelj in tudi naš nekdanji sosed. A bosta prišla na sveto mašo v nedeljo, obletnico imata? Kako je vedel, sem se tiho vprašal? Seveda bova prišla, sva obljubila. Otroci naj napišejo prošnje in zahvale Bogu, ki jih bodo prebrali. Tudi vajini, če le utegneta.

Sveta maša je bila obuditev spomina, cerkev nabito polna, še posebej veliko je bilo otrok, ki so Bogu prebrali svoje prošnje in zahvale. Trije pari

so praznovali 55. obletnico poroke. Njihova obletnica nam je zgled, kako lahko z vztrajnostjo in potrpljenjem vsak od nas prenese viharje življenja ter prehodi poti usode. Vera v boga daje vero v življenje in v težkih trenutkih na usodnih razpotjih nam je kažipot. Takrat ko si želimo upanja, ki v današnjem načinu življenja prepo-gosto prehaja v obup. In njihove obletnice so nam pokazale pokazale vse to. Pokazale so nam, kaj je pot in kje ljubezen in spoštovanje.

Peter in Egidija

NAGOVOR NADŠKOFU ANTONU STRESU

Spoštovani gospod nadškof, spoštovani gostje in vsi prisotni, lepo pozdravljeni!

Lani je dolnjelogaška župnija praznovala svojo stoletnico, letos ko praznujemo 20-letnico samostojne Slovenije, enak jubilej obhajata Miklavžev vrtec ter Dom Marije in Marte.

Tem slovesnostim se danes pridružuje še blagoslov medgeneracijskega doma na Griču.

Ko govorimo o Mariji in Marti se spomnimo, da je evangelist ob njiju omenjal tudi Lazarja. Zato smo stavbo, ki jo danes blagoslovljamo poimenovali po njem.

Gotovo ni naključje, da te slovesnosti obhajamo v času, ki je v Cerkvi na slovenskem posvečen medgeneracijski solidarnosti in socialni pravičnosti.

Vsi tisti, ki se vam 20 let morda ne sliši ravno veliko, vprašajte župnika Janeza, njegovega brata in predhodnika Toneta, vse, ki so v obeh ustanovah delali, morda koga od otrok, ki so od tu odšli v šolo, ali koga od starejših, ki tu preživljajo jesen življenja. Kaj vse so tu doživeli, koliko izzivov, kakor sedaj rečemo težavam in težavicam, premagali, koliko dobrega storili in doživeli?

Nič ni majhno, kar je narejeno iz ljubezni! Kako pomemben je dom oziroma samostan sv. Lazarja za neko sredino, nam govori tudi zgodovina misijonske družbe – lazaristov, ki ste po njem dobili svoje ime in ki ji pripadate tudi Vi, gospod nadškof. Prepričan sem, da bo tudi naš dom z velikimi črkami zapisan ne le v župnijsko kroniko, ampak tudi v logaški vsakdan.

Gospod nadškof, hvala vam, da ste danes z nami, veselimo se Vaših spodbudnih besed in molitev, ki bodo vsakemu od nas pomagale pri rasti v veri.

Dobrodošli med nami!

Marjan Verč

ŽE ZELO DALEČ Z NOVO EVANGELIZACIJO

Po svečani maši in blagoslovitvi Lazarjevega doma je 18. septembra z ljubljanskim nadškofom in metropolitom ter predsednikom Slovenske škofovske konference dr. Antonom Stresom stekel krajši pogovor

Spoštovani gospod nadškof, po starem smo imeli navado reči, da bo ta in ta duhovnik bral mašo; pri vaši daritvi današnje slovesne maše pa smo opazili, da ste z bogoslužnimi besedili nagovarjali zbrano številno občestvo nekako mimo mašnih bukev – na pamet. Namenoma?

Prav ste ugotovili. Mnoga bogoslužna besedila, pač, po tolikih letih pastoralnega dela, sem nekako osvojil, da jih znam že kar na pamet. In moram kar priznati, da se mimo knjige počutim mnogo bolj sproščeno. Namreč, hočeš-nočeš, se knjiga, če je človek preveč odvisen od branja, vsiljuje v neposrednost besede, ki se naj dotakne kar najbolj neposredno vernega občestva. Glejte, hvalospjev je trenutek posvečenosti; ta naravnost kliče po najtesnejši povezanosti med mašnikom in vernim ljudstvom. Ja, neposrednost je namenoma izbrana, da gre beseda prepričljiveje iz srca.

O *Vašem imenovanju za ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita je veljalo prepričanje, da je Sveti sedež odbral zanesljivo dobrega krmarja. A mnogokdo je pomislil, da bo poslej v javnem življenju kar primanjkovalo klenih misli, ki ste jih umeli umeščati v naš*

družbeni prostor, še posebej prek medijev. Je bila »zaskrbljenost« odveč?

(Hudomušen nasmeh) Veste, je že res, da se moj glas zdaj drugače sliši. Res je tudi, da se kod nadškof ne morem pojavljati vsepovsod. Tako kot prej, denimo, ko sem bil češče sogovornik ob različnih radijskih ali televizijskih omizjih. To pač zdaj ne gre. Je pa treba reči, da beseda učinkuje na svoj način, če jo izreče Tone Stres, drugače pa, in seveda, odmevnejše, če jo v javnost pošlje nadškof. Gre za učinek na različnih ravneh, ki jih je treba razumno ohranjati. In vendar me včasih mika, da bi nastopil zoper nizkost ali ničevost nekaterih izjav v javnosti. Pa anonimno tega ne želim početi, položaj pa mi narekuje primerne zadržke.

K *aj si lahko dandanes Cerkev obeta od nove evangelizacije? So očitki o rekatolizaciji Slovenije upravičeni?*

Ah, kakšna rekatolizacija neki! Nova evangelizacija želi biti odgovor na sekularizacijo, ki ni le slovenski pač pa evropski pojav sploh. Sekularizacija, ki temelji na napačnih predpostavkah razsvetljenstva, razširja misel, da javnost ne sme biti religiozno obarvana; vera naj nima zunanje podpore. Človek pa je bitje, ki ne more mimo podpore, da ohrani in poglobi vernost. Prav v veri je človek drugačen od tistih, ki so veri odmaknjeni. Znenada sekularizirani svet prepozna vernega kot plavajočega proti toku. Obstanejo tedaj tisti, ki znajo plavati in zmorejo napor plavanja proti toku sekularizacije; taki morajo biti močni v osebni prepričanosti. In za to gre pri novi evangelizaciji. Zato mora kristjan-katoličan krepiti notranjo gotovost v veri, doživeti mora ponos v veri. Pojav sekularizacije je silno zaresen. Očitki o rekatolizaciji Slovenije, ne le da niso upravičeni, so tudi zlonamerni.

Vparlamentarni proceduri je ta čas novela zakona o verski svobodi. Kaj je za Cerkev v noveli najbolj moteče?

Novela kot taka. Veljavni zakon je v redu tudi po mnenju Ustavnega sodišča, ki je po svoji presoji zahtevalo le dve manj pomembni korekturi. Tako je odločba Ustavnega sodišča zaprla usta vsem kritikom zakona. Ideologi pa želijo zakon spremeniti, čeprav za to ni nikakršnega ustavnopravnega razloga. Torej, obstajajo zgolj ideološke namere, ki izhajajo iz ideologije strank na oblasti, kar je za pravno in laično državo nedopustno, saj mora biti država ne samo versko, ampak tudi ideološko in nazorско nevtralna. Tudi sovraštvo do Katoliške cerkve, ki ga te stranke ne skrivajo, nizdružljivo z nevtralnostjo države. Tudi pravna služba Državnega zbora je namreč pokazala na številne pomanjkljivosti v noveli zakona. Novela v svoji ideološkosti nasprotuje celo mednarodnemu

sporazumu med državo in Svetim sedežem. Cerkev, še posebej katoliška, naj se potisne na skrajno družbeno obrobje. Tako je z nakanami novele zakona o verski svobodi

Kako se da pojasniti Vaš znani paradoks, da je pri nas več ljudi, ki so blizu Cerkvi, kot tistih, ki poznajo Boga?

V našem sodobnem okolju je specifično, da je religiozna kultura nizka, sploh če upoštevamo naše šolstvo, ki ne omogoča pouka o verah (med evropskimi državami je Slovenija glede verouka v šolah v družini z Albanijo in Francijo!). Tako ni čudno, da so mnogi ljudje šibki v veri, da vere ne poznajo dovolj. Če pa človek ni v veri dovolj gotov, hitreje zapade vplivu nasprotnega mnenja. Je pač tako, da je neznanje gojišče predsodkov. Po zvestobi tradiciji, ostajajo mnogi Cerkvi blizu, vsebina njihove pripadnosti Cerkvi, ki bi morala biti jasno versko prepričanje, pa je pomanjkljiva. In vidite,

prav tu je deficit, ki ga nameravamo popraviti z novo evangelizacijo. Pri čemer naj ne bi težili za kvantiteto, pač pa za kvaliteto notranjih spreobrnjenj.

In Vaše sporočilo našemu občestvu?

Predvsem iskrene čestitke za zgledno pomemben medgeneracijski dosežek, ki ga je zmogla živost župnije. Vaša župnija je že zelo daleč z novo evangelizacijo. Očitno je, da je vaša župnija skupnost manjših skupnosti, kjer je župnik vodja vodij posameznih skupnosti. V skupinah je praviloma več čvrstih odnosov v verskem prepričanju. Nova evangelizacija, ki jo živi vaša župnija, bo prav gotovo drugim župnijam v dragoceno pomoč.

Spoštovani dr. Anton Stres, hvala Vam za pogovor; pa da bi uspešno in srečno krmarili našo škofijo in Cerkev na Slovenskem!

Marcel Štefančič

S 15. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS se je članom predstavila Katarina Stavanja, ki bo eno leto predstavnica skavtov v ŽPS. Prihaja iz župnije Gornji Logatec, vendar rada sodeluje z našo župnijo, ki je naklonjena mladim in njihovemu delovanju.

Na seji se je predstavil tudi Peter Mezeg, bogoslovec, ki študira v misijonskem semenišču v K benhavnu na Danskem. Opisal je življenje v semenišču, predstavil študij in odgovarjal na naša vprašanja.

Ustanovila se je ekipa dopisnikov za tednik Družina. O dogodkih v naši župniji bodo poročali Metoda Gradišek, Jan Mihevc in Marcel Štefančič.

V študijskem delu smo obravnavali temo iz Smernic za ŽPS v pastoralnem letu socialne pravičnosti z naslovom Pravičnost v ljubezni. Kristjani smo poklicani k pomoči ubogim, ogroženim, zapostavljenim. Ob spoznanju te poklicanosti si prizadevamo

za socialno pravičnost. A najprej moramo razumeti pojem socialne pravičnosti in poznati ključna svetopisemska načela socialne pravičnosti ter se seznaniti z državnimi socialnimi ukrepi, ki pomagajo reševati socialne stiske. Člani smo razmišljali in se pogovarjali ob vprašanju, kako razumem pojem socialna pravičnost; kaj mi ta izraz pomeni?

Romanje članov ŽPS na zasavsko sveto goro, načrtovano za 9. oktober 2011, je bilo zaradi župnikove bolezni prestavljeno. Nov datum še ni določen.

Od mladih prihaja veliko pobud za tedenska srečevanja: mladinski verouk, tajejska molitev, družabna srečanja. G. župnik je teh pobud zelo vesel in si bo za mlade vzel čas. Študentski verouk bo ob četrtnih ob 19. uri. Vabljeni!

Župnija Dolnji Logatec ima poleg svoje internetne strani tudi svoj profil na facebooku, kjer lahko preberete o vsem, kar se dogaja v naši župniji.

Petra Rok

PROŠNJA ZA SKUPNO MOLITEV

Nemalokrat se nam v molitev priporoči kak znanec ali pa se mi priporočimo komu. In to je dobro, kajti tako je molitev močnejša.

Zato smo se člani Karitas-a, ŽPS-ja in g. župnik dogovorili, da lahko vsak, kdor to želi, svojo prošnjo za molitev napiše na papir in jo potisne v skrinjico pri verskem tisku. Za to prošnjo bo potem vse občestvo molilo pri sv. maši. Ker navadno nimamo radi, da bi bili pri takšnih rečeh imenovani, je razumljivo, da je prošnja za molitev lahko nepodpisana. Ni pomembno, da vemo, kdo je tisti, ki prosi, temveč je pomembno to, da drug za drugega molimo. Bog je tisti, ki ve, kdo ga prosi, on pozna vse naše stiske in težave, on bo prek svete maše uslišal naše molitve.

Zato iskreno vabimo vse, ki potrebujete takšno pomoč pri molitvi. Izkoristite to dragoceno priložnost. Tako bomo drug za drugega molili in bili med sabo še tesneje povezani z Božjo ljubeznijo, ki je, kakor pravi Sveto pismo, »vez popolnosti«.

IZ »ARHIVA«

O maratonu Franja je bilo v zadnjem času že veliko napisanega in povedanega. Malokdo pa ve, da je pot tega maratona iz Logatca po idrijskih ridah do bolnice Franje in nazaj čez Kladje, Žiri in Rovte pred več kot 50 leti prekolesaril tudi takratni logaški župnik Jože Pogorelc s skupino mladih iz Logatca (glej fotografijo). Pa to ni bila njihova zadnja »tura«. Tudi v Škocjanske jame so se podali. Spomnimo se, da je bilo to v tistih časih pri sila skromni tehnični opremi in svojevrstni družbeni klimi, ki je z

budnim očesom spremljala delo mladega duhovnika kot duhovnega in športnorekreacijskega vodnika mladih, vsaj nenavadno. Pa vendar je ta tudi o Franji in kolesarjenju (rekreaciji) mladim prvi spregovoril. To so bili časi, ko je ves Logatec premogel komaj nekaj starih koles in časa za »potepanje« (beri: rekreacijo) ni bilo prav veliko.

Iz spominskega »arhiva« izbrskal

Pavle Mihevc

ROMANJE PO SVETI DEŽELI (3. DEL)

Sobota, 12. 3. 2011 – 10 km hoje po mestu

Jeriha je najstarejše mesto, večkrat porušeno. Vzeli smo si dva dni časa. Kaj vse bi se dalo napisati o tem mestu. Sredi puščave najdeš studenec, limone pomaranče, figovce, bore in topole. Seveda, do vsake rastline je speljana cevka. Mesto je razpotegnjeno, z manjšimi hišami. Je izrazito muslimansko in umazano. Na več krajih izkopavajo stare zgradbe. Oaza je zrasla ob Elizejevem studencu. Na severni strani starega dela mesta je vzpetina. V rjavo rdečih skalah je samostan, kjer naj bi bil Jezus skušan. Tu nekje se je začelo Jezusovo javno delovanje. Izraelci so mesto zavzeli tako, da so ga obšli, potem pa so zatrobili na rogove. Jozue jih je vodil. Sv. Pismo postavlja v ta kraj tudi Elijev odhod v nebo. Herod je imel tu zimsko rezidenco. Tu je tudi spominsko drevo. Ker je bil Zahej manjše postave, je splezal na drevo. Ko Jezus zapušča Jeriho, ga kliče slepi Bartimaj.

Nedelja, 13. 3. 2011 – 10 km hoje po mestu

Po zajtrku in molitvi smo odšli v stari del mesta. Poiskati je bilo treba frančiškanski samostan in cerkev. Bolj na zahodni strani smo ga našli, kjer smo bili pri sv. Maši. Bilo je kar precej vernikov. Obhajilo je pod obema podobama. Popoldne smo se odpeljali 25 km do Mrtvega morja. Kopali se nismo. Plaža je precej neurejena, blatna, kljub plačilu. Janez Krstnik naj bi tu kjer se izliva Jordan v morje, krstil Jezusa. Zvečer pa pridno spanje v večnamenskem prostoru na tleh. Priprave na težak naslednji dan.

Preberi: 2. Kr 2, Lk 4,3-4; Lk 19, 1-10; Lk 18,35-40.

Ponedeljek, 14. 3. 2011 – 30 km, 1100 m višinske razlike in 10 ur hoje

Vedno smo vstajali med peto in šesto uro. Posamično smo zmolili hvalnice. To jutro smo imeli zajtrk kupljen na tržnici. Pa-

kiranje nahrbtnikov in čakanje patra. Plačilo in zahvala, potem pa odhod. Počasni koraki, da se noge razgibajo in privadijo na bolečino. Po sedmi uri smo že zakorakali po makadamski cesti v breg. Pot nas je vodila ob kanjonu po puščavi. Vreme je bilo sončno in vroče. Nebo modro, tla pa rdeče rjava. Tu pa tam so se »pasle« koze. Hodile so iz enega brega na drugega, da bi našle kakšno bilko. Tisti brez žuljev so se spustili do samostana sv. Jurija. Takih in podobnih samostanov je bilo v času menišтва kar dvajset. Po nekaj urah hoje smo prišli do avtoceste. Tam je gostilna Usmiljeni Samaritan. Je manjša, take kot so sedaj ob avtocestah. Bila je zaprta. Čakalo nas je še kakih 20 km klanca. Hodili smo po levi strani ceste. Tu pa tam so nekakšne skupnosti Beduinov. Njihove hiše so kot kakšne škatle, narejene iz lepenke, plastike in še kaj. So brez oken. Zbrala se je vsa vas, otroci so pritekli do ceste, da vidijo to čudo. V bližini

vasi hodi drobnica in išče hrano. Kaj dobijo poleti, ko že sedaj ni bilo nič. Med potjo se oskrbimo z vodo. Veliko cest se gradi na novo. Zato smo hodili tudi po gradbiščih, med kar visokimi griči. Popoldne smo le zagledali v daljavi bolj zelen grič, skoraj goro. Določili smo jo za Sion. Nismo se zmotili. Čakalo nas je še precej kilometrov. »Zagledali so mesto na gori in ostrmeli« pravi Sv. Pismo. Prečkali smo mejo, zato smo hodili bolj proti vzhodu. Po zelo strmih klancih v mestu, smo najprej prišli na Oljsko goro. Potem še spust v dolino Cedron. Vode ni videti. Ogledujemo Zlata vrata, skozi katera je Jezus prišel v mesto na osličku. Še malo navzgor, do Štefanovih ali Levjnih vratih smo šli v mesto na ulico Via Dolorosa. Spali smo pri tretji postaji križevega pota. Tam je avstrijski hospic. Namestili smo se in odložili nahrbtnike za štiri dni.

*Romarka RK
(Se nadaljuje)*

KOLEDAR

NOVEMBER

2011

1. november, VSI SVETI – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri sv. maša za rajne farane, nato molitev za rajne na pokopališču; ob 18. uri molitev sv. rožnega venca v cerkvi;

2. november, SPOMIN VERNIH RAJNIH – sv. maša ob 8., 10. in 18. uri. Po večerni sv. maši začetek duhovne obnove za mladino;

3. november – ob 19. uri srečanje za študente; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;*

4. november – prvi petek v mesecu, obisk bolnikov. Po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje za mladino in vaje MePZ;

5. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

6. november, 32. NEDELJA med letom, ZAHVALNA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle* ter srečanje 1. zakonske skupine;

7. november – po sv. maši molitev pred tabernakljem; srečanje skupine KARITAS, ob 20. uri srečanje KATEHETOV;

8. november – ob 19. uri srečanje z birmanskimi voditelji;

10. november – ob 19. uri srečanje za študente; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;*

11. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

12. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

13. november, 33. nedelja med letom – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle* ter srečanje 2. zakonske skupine;

14. november – ob 19. uri srečanje ŽPS; molitev pred tabernakljem;

15. november – ob 19. uri srečanje z birmanci in starši I. skupina;

17. november – ob 19. uri srečanje za študente; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;*

18. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje za mladino in vaje za MePZ;

19. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

20. november, KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle* ter srečanje 3. zakonske skupine;

21. november, DAN CELODNEVNEGA ČAŠČENJA – prva maša ob 8. uri druga ob 10. uri, ob 18. uri sklep čaščenja in sv. maša, ki jo bo vodil *upokojeni nadškof ALOJZ URAN;*

22. november, SV. CECILIJA – ob 19. uri srečanje z birmanci in starši II. skupina;

24. november – ob 19. uri srečanje za študente; *ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;*

25. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

26. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

27. november, 1. ADVENTNA nedelja – sv. maša ob 8. uri in 10. uri; blagoslovitev adventnih vencev;

28. november – po sv. maši molitev pred tabernakljem;

29. november – ob 19. uri srečanje z birmanci in starši III. skupina.